

Familie rechtbank Antwerpen (afd. Antwerpen), 6 maart 2017

16/979/A

Erkenning – Huwelijk - Buitenlandse authentieke akten - Artikel 27 WIPR - Schijnhuwelijk - Artikel 146bis B.W. - Openbare orde - Artikel 21 WIPR - Geen schending openbare orde

Reconnaissance – Mariage - Actes authentiques étrangers - Article 27 CODIP - Mariage simulé - Article 146bis C. Civ. - Ordre public - Article 21 CODIP - Pas de violation de l'ordre public

Inzake:

1. **S.E.**,
geboren te [...]op [...] en wonende te 2950 Kapellen, [...]

2. **S.S.**,
geboren op [...], wonende te [...], Thailand [...],
woonstkeuze doende bij haar raadsman meester Gadisseur Mare te 2170 Merksem (Antwerpen),
Ringlaan 117,

eisende partijen,

op 22 december 2016, op 19 januari 2017 en op 6 februari 2017 vertegenwoordigd ter zitting door M.
Verrept G. Loco Mr. Gadisseur Mare te 2170 Merksem (Antwerpen), Ringlaan 117,

tegen

de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Kapellen
met kantoren te 2950 Kapellen, Antwerpsesteenweg 130,

verwerende partij,

op 22 december 2016 vertegenwoordigd ter zitting door Mr. Van Put B. loco Mr. Leten Nathalie te
2950 Kapellen, Korte Dennenburgdreef 2. Op 19 januari 2017 en 6 februari 2017 niet
vertegenwoordigd.

1. Procedure

De rechtbank heeft onder meer kennis genomen van:

- de inleidende dagvaarding, betekend op 18 februari 2016,
- de namens partijen neergelegde besluiten en stukken,

- de stukken neergelegd door het openbaar ministerie.

Gehoord partijen op 22 december 2016. De zaak werd in voortzetting gezet naar de zitting van 19 januari 2017 voor de neerlegging van de Nederlandse beëdigde vertaling en van de originele huwelijksakte. Op 6 februari 2017 werd de zaak hiervoor normaal in voortzetting gesteld naar de zitting van 6 februari 2017. Op 6 februari 2017 heeft meester Verrept zijn dossier neergelegd. De heer S. Vandromme, eerste substituut-procureur des Konings heeft mondeling advies verleend waarop niet werd gerepliceerd.

2. De vordering

De vordering beoogt de erkenning van het huwelijk, afgesloten tussen verzoekers te [...] (Thailand) op 24 juli 2014.

De ambtenaar van de burgerlijke stand te Kapellen, heeft op 18 januari 2016 geweigerd dit huwelijk te erkennen.

Verzoekers hebben bij toepassing van artikelen 23 WIPR beroep ingesteld tegen deze beslissing.

3. Beoordeling

3.1 *Met betrekking tot de voor te leggen stukken*

Overeenkomstig artikel 24 juncto artikel 27 WIPR moet de partij die een beroep doet op de erkenning van een buitenlandse authentieke akte, of de uitvoerbaarverklaring ervan vordert, een uitgifte van deze authentieke akte voorleggen, die volgens het recht waar zij is geweest, voldoet aan de voorwaarden nodig voor de echtheid ervan.

Artikel 30 §1 WIPR bepaalt dat een buitenlandse rechterlijke beslissing of authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België geheel of bij uittreksel, in origineel of bij afschrift te worden vorgelegd.

Ter zitting van 6 februari 2017 werd een gelegaliseerde vertaling in het Nederlands van een gelegaliseerde kopie van de in [...] opgestelde huwelijksakte neergelegd, zodat aan voormelde wettelijke bepalingen voldaan werd.

3.2 *Ten gronde*

Ingevolge artikel 27 §1 WIPR wordt een buitenlandse akte - waaronder een buitenlandse akte van burgerlijke stand - in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure, indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld volgens het recht van het land waarin de akte werd opgemaakt en de grondvoorwaarden overeenkomstig het toepasselijke recht werden nageleefd, mede rekening houdend met art. 21 (de openbare orde-exceptie) en art. 18 (wetsontduiking) WIPR.

Volgens artikel 18 WIPR, dat betrekking heeft op de wetsontduiking, wordt voor de bepaling van het toepasselijk recht in een aangelegenheid waarin partijen niet vrij over hun rechten kunnen beschikken - zoals in alle aangelegenheden betreffende het personeel statuut - geen rekening gehouden met feiten en handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door deze wet aangewezen recht.

Artikel 21 WIPR bepaalt dat de toepassing van een bepaling uit het door deze wet aangewezen recht geweigerd wordt, voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Bij de beoordeling van deze onverenigbaarheid wordt inzonderheid rekening gehouden met de mate waarin het geval met de Belgische rechtsorde is verbonden en met de ernst van de gevolgen die de toepassing van dat buitenlands recht zou meebrengen.

Wat de huwelijkstoestemming betreft, werd bij art. 12 van de Wet van 4 mei 1999 (B.S. 1 juli 1999) een artikel 146bis in het Belgisch Burgerlijk Wetboek ingevoegd, dat een materiële IPR-norm inhoudt ten aanzien van huwelijken waarbij een vreemdeling betrokken is.

Art. 146bis bepaalt: "Er is geen huwelijk wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde."

In zoverre het vreemde recht niet sanctionerend zou optreden tegen geveinsde huwelijken kan elke Belgische overheid op grond van de Belgische internationaal-privaatrechtelijke openbare orde een huwelijk weigeren te erkennen wanneer het er in hoofde van beide partners of één van hen enkel op gericht is een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen voor één van de echtgenoten. Het huwelijksinstituut is immers een wezenlijk bestanddeel van het Belgisch rechtsbestel en een miskennis van dat instituut maakt een schending uit van de Belgische openbare orde en geeft aanleiding tot de toepassing van art. 21 WIPR.

Het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel door het huwelijk volstaat evenwel op zichzelf niet om te besluiten tot de nietigheid van het huwelijk. Uit een geheel van omstandigheden moet ook blijken dat minstens één van de echtgenoten niet de intentie had een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen.

De geldigheid als plechtige overeenkomst van een reeds afgesloten huwelijk dient te worden beoordeeld op het tijdstip van de huwelijksafsluiting.

Het behoort aan de weigerende instantie om haar argumenten, dat verzoekers zich schuldig zouden hebben gemaakt aan wetsontduiking of dat het huwelijk van verzoekers enkel zou gericht zijn op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel, met objectieve gegevens te staven.

In deze zaak is het Openbaar Ministerie van oordeel dat er weliswaar elementen voorliggen die kunnen wijzen op een schijnhuwelijk, maar dat er evenzeer zaken zijn die erop wijzen dat de intenties van partijen er wel op gericht zijn om een duurzame levensgemeenschap te stichten.

De voorgebrachte gegevens volstaan naar het oordeel van de rechtbank inderdaad niet om er met zekerheid te kunnen uit afleiden dat het huwelijk van verzoekers enkel zou gericht zijn op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

S.E. reist zeer vaak naar Thailand om bij zijn echtgenote te verblijven (9 keer op een periode van 2,5 jaar tijd) en hij verblijft hier telkens een ruime periode van minstens 3 weken. Partijen hebben zeer regelmatig contact met elkaar via internet en uit de bijgebrachte foto's blijkt dat S.E. in Thailand deel uitmaakt van het leven van S.S. en ook contact heeft met haar familie, vrienden en de gemeenschap waarin ze leeft.

Rekening houdend met het geheel van de dossiergegevens, staat niet met voldoende zekerheid vast dat verzoekers ten tijde van de huwelijkssluiting louter verblijfsrechtelijke voordelen beoogden te bekomen voor verzoekster en geen duurzame levensgemeenschap voor ogen hadden.

Bijgevolg acht de rechtbank het verzoek tot erkenning van de buitenlandse huwelijksakte gegrond.

4. Beslissing

De rechtbank stelt vast dat de wet op het taalgebruik in gerechtszaken is nageleefd en verwerpt verdere en strijdige middelen en doet uitspraak op tegenspraak.

Het verzoek wordt ontvankelijk en gegrond in de volgende mate:

De rechtbank zegt voor recht dat elke Belgische overheid het huwelijk van verzoekers, afgesloten te [...] (Thailand) op 24 juli 2014, dient te erkennen, inzonderheid de ambtenaar van de burgerlijke stand te Kapellen.

Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

De kosten worden ten laste van verzoekers gelegd.

Dit vonnis werd uitgesproken op zes maart tweeduizend zeventien in openbare zitting van de Kamer AF1, die samengesteld was uit:

A. Wynants, rechter

C. Cox, griffier

S. Vandromme, eerste substituut-procureur des Konings